॥ ११ ॥ गमनीयोवध्यः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ आयानेवआमच्छन्नेव ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

विशालंपृथिवीराज्यंक्षेमंनिहतकंटकं॥ प्रतिगृह्णीष्वमत्तस्त्वंसाधुब्राह्मणपुंगव ॥ ११ ॥ कुंडलाभ्यांविमुक्तोहंवर्मणासहजेनच ॥ गमनीयोभविष्यामिशत्रूणांद्विजसत्तम॥१२॥ वैशंपायनउवाच यदन्यंनवरंवव्रेभगवान्पाकशासनः॥ ततःप्रहस्यकर्णस्तंपुनरित्यब्रवीद्वचः॥१३॥विदितोदेवदेवेशप्रागेवासिममप्रभो॥ नतुन्याय्यंमयादातुंतवशक्यंवृथावरं ॥ १४ ॥ त्वंहिदेवेश्वरःसाक्षात्त्वयादेयोवरोमम॥ अन्येषांचैवभूतानामीश्वरोत्यसिभूतकृत्॥ १५॥ यदिदास्यामितेदेवकुंडलेकवचंतथा॥ वध्यतामुपयास्यामित्वंचशक्रावहास्यतां॥ १६॥ तस्माद्विनिमयंकृत्वाकुंडलेवर्मचोत्तमं॥ हरस्वशक्रकामंमेनदद्यामहमन्यथा॥ १७॥ शक्रउवाच विदितोहंरवेःपूर्वमायानेवतवांतिकं॥ तेनतेसर्वमाख्यातमेवमेतन्नसंशयः ॥ १८ ॥ काममस्तुतथातातत्वकर्णयथेच्छसि॥ वर्जयित्वातुमेवज्रंप्रवृणीष्वयथेच्छसि॥१९॥ वैशंपायनउवाच ततःकर्णःप्रहृष्टस्तुउपसंगम्यवासवं॥ अमोघांशक्तिमभ्येत्यवव्रेसंपूर्णमानसः॥२०॥ कर्णउवाच कर्मणाकुंडलाभ्यांचशक्तिंमेदेहिवासव ॥ अमोघांशत्रुसंघानांघातिनींपृतनामुखे ॥ २१ ॥ ततःसंचिंत्यमनसामुहूर्तमिववासवः॥ शक्त्यर्थंपृथिवीपालकर्णवाक्यमथाब्रवीत् ॥ २२ ॥ कुंडलेमेप्रयच्छस्ववर्मचैवशरीरजं ॥ गृहाणकर्णशक्तिंत्वमनेनसमयेनच ॥ २३ ॥ अमोघाहंतिशतशःशत्रून्ममकरच्युता॥ पुनश्चपाणिमभ्येतिममदैत्यान्विनिघ्नतः ॥ २४ ॥ सेयंतवकरप्राप्ताहत्वैकंरिपुमूर्जितं ॥ गर्जंतंप्रतपंतंचमामेवैष्यतिसूतज॥ ॥ २५॥ कर्णउवाच एकमेवाहमिच्छामिरिपुंहंतुंमहाहवे॥ गर्जंतंप्रतपंतंचयतोममभयंभवेत् ॥ २६॥ इंद्रउवाच एकंहनिष्यसिरिपुंगर्जंतंबलिनंरणे॥ त्वंतुयंप्रार्थयस्येकंरक्ष्यतेसमहात्मना ॥ २७॥ यमाहुर्वेदविद्वांसोवराहमपराजितं॥ नारायणमचिंत्यंचतेनकृष्णेनरक्ष्यते ॥ २८ ॥ कर्णउवाच एवमप्यस्तुभगवन्नेकवीरवधेमम ॥ अमोघांदेहिमेशक्तिंयथाहन्यांप्रतापिनं॥ २९ ॥ उत्कृत्यतुप्रदास्यामिकुंडलेकवचंचते ॥ निकृत्तेषुतुगात्रेषुनमेबीभत्सताभवेत् ॥ ३० ॥ इंद्रउवाच नतेबीभत्सताकर्णभविष्यतिकथंचन॥ व्रणश्चैवनगात्रेषुयस्त्वंनानृतमिच्छसि॥ ३१ ॥ यादृशस्तेपितुर्वर्णस्तेजश्चवदतांवर॥ तादृशेनैववर्णेनत्वंकर्णभवितापुनः ॥ ३२ ॥

Digitized by Google